

Cuma Hutbesi, 27.03.2015

Nimetlere şükür gerekir

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Muhterem Müslümanlar!

Her türlü varlığı yaratan Allah, yemek ve içmek gibi her gün nice nimetten yiyerek, içerek hayatını sürdüren varlıklara da, rızıklarını vermiş ve pek çok çeşitli nimetler ihsan etmiştir. Allah, akli ile iş yapan, iyiyi kötüden ayıran insandan da bu nimetleri karşılığında şükür beklemektedir. Tabii ki Allah bu şükre muhtaç değildir. Ama bu şükür karşılığında kulunu daha fazla nimetlendirmek ve bağışlamak ister. Pek çok ayet bizlere bu nimetleri hatırlatır.

Aziz Kardeşlerim!

Hutbemizin başında okuduğumuz En'âm suresinde geçen ayetlerde Rabbimiz mealen şöyle buyurmaktadır: “**Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları, ürünleri çeşit çeşit ekinleri, zeytinleri ve narları, birbirine benzer ve benzemez biçimde yaratan O'dur. Her biri meyve verince meyvesinden yiyin, hasat günü de hakkını (zekât ve sadakasını) verin; ama israf etmeyin, çünkü O, israf edenleri sevmez. Hayvanlardan da (çeşit çeşit yarattı). Kimi yük taşır, kiminin yününden döşek yapılır. Allah'ın size verdiği rızıktan yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın (peşinden gitmeyin); çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.**”¹

Bu ayet bizleri Rabbimiz'in nimetlerinden faydalanmaya çağırıyor. Lakin bu nimetlerden istifade ettikten sonra da, nimetin kullar nezdindeki hakkı olan sadakayı, zekâtı, bağış ve ikramı da emrediyor. Sonra, “Asla ama asla israfta bulunmayın!” emri geliyor ki, müsrif bir kimseyi Allah sevmediği gibi, o müsrif kimse şeytanın adımlarına uyan kimse olarak nitelendiriliyor.

Değerli Müminler!

Rabbimiz'in bize bahsettiği o nimetleri biz fark edebiliyor muyuz? Yediğimiz yemekler, içtiğimiz sular, kaldığımız evler, kullandığımız arabalar ve

burada ismini sayamayacağımız nimetler acaba bize Rabbimiz'i hatırlatıyor mu? Unutmayalım ki, bu nimetler hakkını verdiğimiz takdirde ancak gerçek birer nimet olurlar.

Nimetlere şükürün ifası için onları, helal yollardan kazanmak, helal yollardan harcamak gerekir. Şükür, başkalarının kazandıklarını kıskanıp haset etmemektir. Borçlu olan kimsenin borcuna yardımcı olmak, iş yapmak istediği hâlde parasızlıktan yapamayanlara ortak olmak ya da borç vermektir.

Bir başka anlamı ile şükür, kul olarak kulluğumuzun bilincine ermek, Allah'a isyan, itaatsizlik anlamına gelebilecek her türlü düşünce ve tavırlardan uzak durmaktır. O'nun bizden istediği ibadetleri yapmak ve diğer sâlih amelleri hayatımızın temel ilkesi hâline getirmektir. Yoksa bir kuru laf ile “Şükürler olsun!” demek hakiki şükür ifade etmez. Elbette ki şükredeceğiz, “Şükürler olsun Rabbimiz'e!”, “Elhamdülillah!” diyeceğiz. Dilimizin dediklerini kalbimiz tasdik ve ikrar edecek.

Eğer kalbimize nimetleri beğenmemek gibi bir his düşerse hemen tevbe edelim; bu nimetleri bulamayan milyonlarca insanı düşünelim. İşgal ve savaşlar sebebiyle ülkelerini terk etmek zorunda kalanları hatırımızdan çıkarmayalım.

Muhterem Cemaat!

Nimete şükürün bir başka yönü de israf etmemektir. İsrâf, gerektiğinden çok fazlasını harcamak ve herhangi bir nimet ile karşılaşıldığında ondan tatmin olmamaktır. Bu hâl şeytanın kardeşi olma hâlidir. İsrâ suresinde şöyle buyurulmaktadır: “**Çünkü (malını) saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbi'ne karşı çok nankördür.**”²

Allah, hepimizi şükreden kullarından eylesin.

¹ En'âm suresi, 6:141-142

² İsrâ suresi, 17:27